

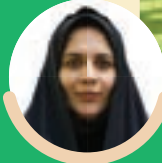
او می‌افزاید: در معلمی باید قلبت را هدیه بدهی. اگر تمام وجودت را برای این کار بگذاری، می‌توانی با دانش‌آموزان ارتباط عمیق‌تری برقرار کنی. معلمی قبل از اینکه یک شغل اداری باشد، مسئولیتی انسانی و اخلاقی است. یادم است سال ۱۳۸۹ در اعتکاف حرم مطهر شرکت کرده بودم. آنجا با خانمی آشنا شدم که معلم ریاضی بود. با دیدن صبر و شکیبایی این خانم به انتخابم برای ورود به این حرفه مطمئن‌تر شدم. قوچانی ادامه می‌دهد: برای ایجاد علاقه در دانش‌آموزان به ریاضی، همه مفاهیم ریاضی را با زندگی واقعی پیوند می‌زنم. برای بچه‌ها مثال‌هایی می‌زنم که در زندگی روزمره‌شان اتفاق می‌افتد. وقتی کاربرد ریاضی را در واقعیت می‌بینند، ذهنشان درگیر می‌شود و بهتر یاد می‌گیرند.

جهاد معلمان در سنگر انقلاب

نرگس خانم درباره تجربه کلاس‌های جهادی می‌گوید: با وجود همه سختی‌ها، امسال تجربه زیبایی بود. مهم‌ترین مشکلی که در آموزش مجازی داشتیم، کمبود ارتباط عاطفی با دانش‌آموزان بود. اما این کلاس‌های حضوری کمک کرد این فاصله کمتر شود. امروز آموزش در کنار آرام کردن بچه‌ها اهمیت زیادی دارد. در همین کلاس‌های حضوری، بچه‌ها در پنج دقیقه پایانی درددل می‌کنند و همین به آرامش آن‌ها کمک می‌کند. او علاوه بر تدریس در مدرسه، به عنوان معلم جهادگر در موبک‌های شبانه میدان جانباز و چهارراه مخابرات هم حضور دارد و مشکلات درسی دانش‌آموزان مناطق دیگر را برطرف می‌کند. نرگس این فعالیت‌ها را جهاد معلمان در سنگر انقلاب می‌داند.

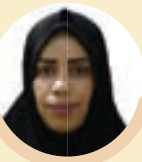
معلمی، مسئولیتی انسانی

نرگس قوچانی، معلم پایه ششم مدرسه رضانایب، دروس تخصصی مانند ریاضی، علوم و فارسی را تدریس می‌کند. امروز در کلاس او مبحث اندازه‌گیری آموزش داده می‌شود و او برای درک بهتر موضوع، از دانش‌آموزان خواسته که وسایل مختلف خانه را اندازه‌گیری کنند تا مفهوم درس را به صورت عملی تجربه کنند. نرگس خانم در خانواده‌ای بزرگ شده است که بیشتر اعضای آن پزشک شده‌اند. اما علاقه قلبی‌اش او را به سمت معلمی کشانده است. او دارای مدرک کارشناسی ارشد حسابداری است و حدود ۱۰ سال است که این رشته را با تدریس در مدرسه و دانشگاه پیوند زده است. طی سه سال گذشته نیز تدریس پایه ششم این مدرسه را بر عهده داشته است.

زنگ رفع اشکال در حرم مطهر

الهام مشایخی، معلم پایه اول دبستان رضانایب، از سال ۹۷ وارد آموزش و پرورش شده است. او می‌گوید: از کودکی به معلمی علاقه داشتم و همیشه می‌خواستم با این حرفه به دیگران کمک کنم. خیلی خوشحالم که این مسیر را ادامه دادم. من بچه‌ها را دوست دارم؛ حس دوستانه و صمیمی میان کلاس اولی‌ها باعث شده است بیش از پیش به حرفه‌ام علاقه مند شوم.

الهام خانم علاوه بر تدریس، دو سال است که به عنوان خادم حرم مطهر خدمت می‌کند. او در این مدت، در کنار آموزش مجازی، کلاس‌های جهادی کوچکی را نیز در رواق‌های خلوت حرم برای دانش‌آموزانی که امکان حضور داشتند، برگزار کرده است. او می‌گوید: بچه‌ها در این کلاس‌ها علاوه بر یادگیری دروس، با فضای معنوی حرم هم ارتباط خوبی برقرار می‌کنند. معمولاً کلاس‌ها با حدود ۱۰ دانش‌آموز تشکیل می‌شود.

هدف او از این تلاش‌ها، عقب‌نماندن دانش‌آموزان از روند آموزشی است. مشایخی توضیح می‌دهد: پایه اول بسیار حساس است و بچه‌ها باید حتی در فضای مجازی هم آموزش‌های مناسبی دریافت کنند. برای همین در این مدت با ضبط فیلم‌های آموزشی و گفت‌وگوهای آنلاین به آن‌ها کمک کردم. او معتقد است کلاس‌های حضوری جهادی، چه در مسجد، چه در بوستان و چه در حرم مطهر رضوی، نقش مهمی در تقویت ارتباط عاطفی با دانش‌آموزان دارد. الهام خانم می‌گوید: دانش‌آموزانی که نیاز بیشتری به کمک دارند، هفته‌ای دوبار به حرم مطهر می‌آیند تا رفع اشکال کنیم. در این ایام باید همه کنار هم باشیم تا مشکلات از مسیر آموزش بچه‌ها برداشته شود.

آموزش با ما، شعار ماست

معصومه نادری، مدیر دبستان ۳۳ سال سابقه فعالیت در مقاطع مختلف تحصیلی را دارد و حدود ۱۰ سال است که مدیریت دوره ابتدایی را بر عهده گرفته است. معصومه خانم می‌گوید: عشق به کار، بچه‌ها و حرفه معلمی سبب شد این مسیر را انتخاب کنم و حتی پس از سه سال از بازنشستگی نیز همچنان آن را با علاقه ادامه دهم. او ادامه می‌دهد: در دوران سوم راهنمایی با شرکت در آزمون دانشسرای تربیت معلم پذیرفته و وارد این مسیر شدم. چهارسالی که در دانشسرا درس می‌خواندیم، ما را دانش‌آموز معلم صدای زدند. از همان زمان با عشق کار را شروع کردم و تا امروز ادامه داده‌ام؛ امروز هم در شرایط جنگ تحمیلی کلاس‌های جهادی برگزار می‌کنیم.

آرزوهای بر باد رفته

دانش‌آموزان شهید میناب

رقیه سادات پورحسینی ویلاد هقانی، دانش‌آموزان کلاس سوم، با هم در تجمعات شبانه خیابان راهنمایی شرکت می‌کنند. رقیه از زمانی می‌گوید که خبر شهادت بچه‌های مدرسه شجره طیبه میناب را شنیده و کلی گریه کرده است. او می‌گوید: مگر بچه‌ها چه گناهی کرده‌اند که دشمن جنایتکار آمریکایی و رژیم صهیونیستی آن‌ها را به شهادت رساندند. یلداهم می‌گوید: پدر شهید زینب کمی زاده با حضور در این تجمع شبانه از آرزوهای فرزندان شهید میناب برایمان گفت: اینکه آن‌ها می‌خواستند درس بخوانند و معلم، دکتر، پرستار یا مهندس شوند. ولی امروز همه‌شان به شهادت رسیدند و آرزوهایشان بر باد رفته است. فاطمه غلامی، دیگر دانش‌آموز کلاس سوم، هم در مراسم خانواده شهدای مدرسه میناب حضور داشته است و می‌گوید: رژیم صهیونیستی خیلی بد است که به مدرسه حمله کرده و همه دوستان هم سن و سال ما را به شهادت رسانده است. من و دوستانم هر شب به یاد این شهدا و رهبر شهیدمان به تجمعات می‌رویم و پرچم کشورمان را در دست می‌گیریم و می‌چرخانیم.

رفع اشکال و دیدار دوستان

پریاکیان پور، دانش‌آموز کلاس پنجم از اینکه در کلاس‌های جهادی شرکت می‌کنم، خوشحالم. در کنار دوستانم درس‌ها را بهتر یاد می‌گیرم و همین‌جا با کمک معلم اشکالاتم را برطرف می‌کنم. البته که در کلاس‌های مجازی هم حضور دارم و تکالیفم را تحویل می‌دهم؛ ولی فضای مجازی مثل فضای حضوری نیست. با بودن کنار دوستانم درس را بهتر یاد می‌گیرم و هیجان بیشتری دارم.

کلاس حضوری کمک به یادگیری بهتر

فاطمه حسینی، دانش‌آموز کلاس سوم از مجازی شدن کلاس‌ها خیلی ناراحت شدم. ولی وقتی از مادرم شنیدم که می‌توانیم برای کلاس‌ها به مسجد و بوستان بیاییم، خیلی خوشحال شدم از اینکه دوباره معلم و دوستانم را می‌بینم و کنار هم درس می‌خوانیم.